

לקשקשת העלונה הציע י. זרחי, ירושלים: פגישה בארבע עיניים בין ג'ון מאנספילד ומאריטון מוני רן; א. וינריך, תל-אביב: שני אסקימוסים מתכוננים לנשיקת לילה טוב; נתן בוטקובסקי, ירושלים: שתי פרות מוציאות לשון זו לזו. וכן ממרדכי בנאי, ירושלים: אסקימוס אוחז רבע בלוק קרח (בכפפות כחולות) וצואר של שטון חוד; עמנואל לוי, ירושלים: ג'ון מאנספילד עומדת כתור לאיטו-בום אחרי הניבן מנוטרדאם. הקשקשת הבאה:

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן המשתתפים בחיבור החומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר לירות שיוענק מדי שבוע. הזוכה השבוע הוא הקורא, אבי לוריא, ירושלים.

מיהו האישי?

זהו מר טרנזיסטור! הנציג של הרדיו הפופולרי ביותר בישראל. שימו לב! מר טרנזיסטור מסייר במסעדות, בבתי קפה, ליד קיוט-קיס, בשפת הים, בקיצור, בכל מקום שם שותים מים קרים, כלור מר — בכל רחבי הארץ. מר טרנזיסטור לא מסייר לשוא. כוונתו להוכיח את אהדתו למאות האלפים המעדיפים בצדק מים קרים על כל משקה אחר, וזאת בדרך הפשוטה ביותר: הוא יעניק לאדם הראשון בו יתקל כש הוא שותה מים קרים כוס מים נוספת בלוי ברכת שהכל, ובכך, סיימתנו מהיום: ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם שהכל נעשה כדברו. לטובתכם עקברו אחרי מר טרנזיסטור (מודעה)

מזה צוחקים הפולנים

טעות לעולם צודקת

החשוד לא רצח לומר דבר (הבוקר) ב. בלוי, תל-אביב
כי לא רצה לקבל מאסר-עולם
הסיר הבורח בליץ עדיין לא נתפס (ידיעות אחרונות) ק.ג., נס' ציונה
כי לא יודעים מה מתבטל בו.

ספר אסכתא!

רמז קטן למשימה גדולה

מיד תשמעו כלפי מה הדברים אמורים.

תארו לעצמכם שהמורדים הקובאים של באטיסטה לא פולשים לקובה אלא למדינת ישראל, וכאן אנחנו מכינים להם אמבוס ותופסים אותם באמצע. אחרי שיש לנו בשאטה איוה עשרת אלפים מורדים קובאיים, אנו באים לממשלת ארצות-הברית בהצעה: אנחנו נחזיר לכם את המורדים הקובאיים במחיר של שני מורדים קובאיים תמורת בולדווה, או עשרה מורדים תמורת תחנת-כוח חשמלית, או 100 מורדים תמורת כור אטומי לצורכי-שלום, או 1000 מורדים תמורת כור אטומי לצורכי-מלחמה. לפי החשבון הזה, אנחנו יכולים לקבל 5000 בולדווורים, או 100 תחנות-כוח חשמליות, או 100 כורים אטומים לצורכי-שלום, או אפילו עשרה כורים אטומיים לצורכי-מלחמה, וגמרנו אחת ושתיים עם כל הבעיות הכלכליות, המדיניות, הצבאיות, האמנותיות והדתיות למשך חמש שנים לפחות.

אתם רואים שאין לנו מול? ואולי זה בכלל לא עניין של מול אלא של כישרון? מניין לנו שכל העסק הזה לא אורגן מראש על-ידי קאסטרו? האם זה לא נראה לכם חשוד שמכל מדינות העולם, לא מצאו המורדים מקום אחר לפלוש בו אלא לקובה הקטנה, שמצבה הכלכלי רעוע? אין לי שום ספק ש'קאסטרו' בחש בעניין ודאג שהכל יסתדר לטובתו.

אני מקוה שעכשיו, לפחות, אחרי שאני מגלה לכם כיצד אפשר לפתור את בעיותנו באופן יסודי, לא יהיה קולי כקול קורא במידבר ומישנו בחלר גות הגבוהים יתפוס את הרמז ויפעל בנידון, כי השאנסה עוד לא אבודה לי גמרי, לפחות כל עוד לא פירקו את צבא המורדים במיאמי ביץ'. הנה, יש לנו באמריקה איש מוכשר כמו אהוד אבריאלי, שאף אחד לא יודע מה הוא עושה שם, למה שלא נטיל עליו את המשימה?

בכבוד רב ובתודה מראש, ראובן בן אבולעפיה גרינברג

חמשירון

למרות ההשתתפות הרבה בחמשירון של השבוע, לא פירסמתי יותר מחמישה חמשירים וגם זה עוד במזל, מפני ש' מרבית המשוררים לא מצאו להם חרוז אחר מאשר: מופשטת/מתפשטת וזה כבר באמת עובר כל גבול... אבל מה, אתן לכם עוד סכוי אחד לצאת מן המיצר: מעשה בגורילה שחורה. ואני מקוה שלא תחרזו אותה במקרה עם לבנה כי אם תעשו כן, באמת יהיה סוף העולם.

מעשה בצעירת מופשטת, שעברה במשרד כמשרטטת. היא כנתה שם ארמון בעזרת הדמיון — אך — אכזבי!... התקרה מתמוטטת.

מעשה בצעירת מופשטת, על ימין ועל שמאל מפרטטת. שהרתה לקצב, נדיב לב ורחב — והיום נבלות היא פושטת. אבי לוריא, ירושלים

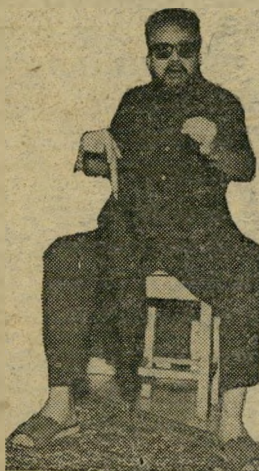
מעשה בצעירת מופשטת, ששיגעה את כל השייטת, כישרונה הגדול, לא היה במכחול — היא פשוט היתה מתפשטת. א. ר. תל-אביב

מעשה בצעירת מופשטת, שבעיניה היתה מופשטת. אמונת היא פישוט ולכן בקביעות — היא ב'הינא' עתה מתפשטת. מרדכי בנאי, ירושלים

מעשה בצעירת מופשטת, שהחליטה להיות מופשטת. היא הכינה שכת, תתעשר ותפרך — אך פרח לה רק כרם בולטת. עמי שנידורמ, חיפה

הנואם דבר לענין

לשמוע אותי? בלי כסף? איזה מין עסק זה? שיגידו קודם כמה משלמים. אבל דוחפים אותי ומושיכים אותי, ואני מגסה לחשוב מהר מאוד: של מי זאת האספה, לעזאזל? אינו מפלגה א? איזה אירגון ומי זה בכלל ומה זה בכלל?

אתם מבינים, כשהיתה ה' נחמדונת מעסיקה את שפי' תיה בדברים פוליטיים, היי' תי אני עוסק בדברים לא כליך פוליטיים. לכל דבריה הסכמתי מראש, ושחמלא את חובתה המצפונית ב' קיצור. והרגוני הרוג, בשום אופן לא זכרתי מה דיברה אלי באותם רגעים נחמדים. נו, אני כבר על הבמה, עומד ליד המיקרופון.

היתה לי ידידה, ולדידה תודעה פוליטית. היו לה עוד דברים מעניינים, ובכלל מצ' אה חן בעיני. והתודעה הפור' ליטית לא הפרעה לי. להי' פך. אף חסכה לי הרבה זמן וכסף. בייחוד שלאספות אין צורך לקנות כרטיסים, וא' פילו אין הכרח ללדת את המתוקה.

הנה, למשל, היא קובעת לי פגישה ב'11 בערב. זה טוב מאוד כשנפגשים רק ב'11 ומדלגים על ההקדמה. חשבו רק על החיסכון בעצ' ביים, בכסף ובזמן. הפגישה היתה באוה אולם, כלומר עלי לבוא לשם ולפגוש שם את העלמה.

ישנתי שנה מתוקה עד 10.30, התרחצתי והתלבשתי, והלכתי לאולם. אני בא אל הפתח, מסתכל סביב. הגברת איננה. שואל מה העניינים. מוסבר לי שהעניינים בעיצומם. חבל שלא ישנתי עוד חצי שעה. נו, על המרכה לא אשב. אני ניכנס. אולם מלא אנשים ועשן. מבית הנה ונגה. הפרצופה שלי איננה. מתחיל לנוע ליד הקיר, סורק משם את שורות המושבים באלומות מבט, מתקדם, מגיע כימעס עד לבמה. מודקף. אולי תראה היא אותי. לא כלום.

אגדות יידד

פיתאום אני שומע מעל ראשי דיבור כזה: "ידידנו האמין, והוא יוכל למסור לנו בעניין מנסיונו ועמגעיו האישיים" וכ' וכ' וכ'. נושא אני עיניים. זה מוחא כפיים. אני מבט לאולם. כולם מביטים אלי ומוחאים כפיים. אה? מה זה? והאדון שמעל ראשי צועק אלי: "אולי כבר תעלה הנה? רוצים לשמוע אותך!"